

Fővárosi Ítéltábla

12.Gf.40.366/2025/7/II.

Felperes: felperes. (Cím1)

Felperes képviselője: Imre Ügyvédi Iroda (cím5.; ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd)

Alperes: alperes. [cím8 (előző székhely: cím9)]

Alperes képviselője: Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda (Cím7; ügyintéző: dr. Bolevác Éva ügyvéd)

A per tárgya: kölcsön visszafizetése

Elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

Fellebbezéssel támadott határozat száma: 37.G.40.855/2025/20/I. számú ítélet

Fellebbezéssel támadott határozat kelte: 2025. október 30.

Fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.816.100 (Egymilliónyolcszáztizenhatezer-száz) forint másodfokú perköltséget.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 20/I. sorszámu ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 42.442.301 forintot, valamint ezen összegből 41.000.000 forint után 2025. március 4. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamatot és bruttó 1.816.100 forint ügyvédi munkadíjat. Rögzítette, hogy a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értéke. Kötelezte az alperest, hogy a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 2.384.500 forint kereseti illetéket az állam javára az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 1003200001070044-09060018 számú eljárási illetékbevételei számlájára, a közleményben feltüntetve a jelen ügy számát, a bíróság elnevezését és az alperes adószámát.

[2] Az ítélet indokolásában ismertetett tényállás szerint a felperes az alperesnek a 2021. szeptember 1. napján kölcsönszerződés megnevezéssel írásba foglalt megállapodás alapján 75.000.000 forintot fizetett ki banki átutalással. Az okirat szerint az ügyletkötés célja üzleti befektetés, az alperesnek a kapott összeget az okirat 5.1. pontja szerint 2030. december 31. napjáig kellett visszafizetnie évi 1% mértékű ügyleti kamattal. Késedelem esetére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013 évi V. törvény (Ptk.) által meghatározott késedelmi kamatot is kikötöttek a felek.

[3] A Fővárosi Törvényszék a 2024. április 9. napján közzétett, felszámolási ügyirat száma számú végzésével rendelte el a felperes felszámolását. A felperes nevében a felszámoló a 2024. december 19. napján kelt és az alperes által 2025. január 7. napján átvett levelében arra hívta fel az alperest, hogy a szerződésről – az esetleges törlesztést is bemutatva – tegyen nyilatkozatot. A megkeresésre az alperes nem válaszolt.

[4] A felperes nevében a felszámoló a 2025. február 25. napján kelt nyilatkozattal a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 47. § (1) bekezdésére hivatkozva azonnali hatállyal felmondta a szerződést és felszólította az alperest 150.000.000 forint megfizetésére. Az összegbe egy másik, a jelen perben nem érvényesített jogviszony alapján átadott kifizetést is figyelembe vett. Az alperes a felmondást 2025. március 3. napján vette át, de a 75.000.000 forintot nem fizette vissza a felperesnek. A 2025. március 13. napján kelt levelében a kölcsön visszafizetését, a perbeli szerződés alapján átvett 75.000.000 forintból 34.000.000 forint visszafizetését a az engedményes elnevezése-re való engedményezésre, a fennmaradó 41.000.000 forint esetében pedig a 2030. december 31. napi esedékességre hivatkozva tagadta meg.

[5] A felperes a keresetében 41.000.000 forint és ennek 2025. március 4. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint 1.442.301 forint ügyleti kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az ügyletet a Ptk. 6:383. § szerinti kölcsönszerződésnek minősítette, a felmondás közléséhez való jogát és annak megnyíltát a Cstv. 47. § (1) bekezdésére alapította. Kiemelte, hogy a hatályosult felmondással a szerződést

a Ptk. 6:213. § (1) bekezdése szerint megszüntette, ezért az alperes a kölcsönt a lejáratí idő előtt köteles visszafizetni. Az ügyleti kamat tekintetében a szerződésre, a késedelmi kamat vonatkozásában pedig a Ptk. 6:155. § (1) bekezdésére hivatkozott.

[6] Az alperesnek a per megszüntetésére irányuló kérelmével szemben a következőkre hivatkozott: a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX törvényt (Pp.) 608. § (1) bekezdése szerinti elektronikus eljárásban az elektronikus okirat digitális formában létező dokumentum, amelyre a Pp. 325. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltakat kell alkalmazni. Az okirat akkor teljes bizonyító erejű magánokirat, ha minősített vagy fokozott biztonságú elektronikus aláírással és adott esetben időbélyegzővel is ellátott. A digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (Dáptv.) 8. § 38. pontja az eIDAS rendelet 3. cikk 12. pontja szerinti aláírásra vonatkozik. Az eIDAS rendelet 27. cikk (5) bekezdése szerinti felhatalmazás alapján az Európai Bizottság 2015/1506/EU számú végrehajtási határozata alapján el kell fogadni az XML alapú XAdES, CMS alapú CAdES, PDF alapú PAdES, illetve az ezekhez tartozó ASiC konténerformátumot, amennyiben az aláírás megfelel a műszaki szabványoknak. Szerinte az ETSI EN 319 162-1 szabvány révén az ASiC konténer (.asice vagy .es3 fájl) alkalmas több dokumentum együttes, hiteles tárolására és az elektronikus aláírások, időbélyegek hiteles kezelésére, azaz egy minősített elektronikus aláírással ellátott, .asice konténerfájl megfelel az uniós előírásoknak, így azt a tagállami bíróságoknak kötelező elfogadniuk a rendelet 25. cikke alapján.

[7] A digitális állampolgárságról szóló 321/2024. (XI. 6.) Korm. rendelet (Dáptv. Vhr.) 9. §-a általánosságban írja elő, hogy az elektronikus dokumentumot úgy kell elkészíteni, hogy az aláírás érvényességének megállapítását lehetővé tevő adatok a dokumentum részét képezzék és a dokumentum hitelessége, sértetlensége biztosított legyen. Szerinte az .es3 kiterjesztésű konténerfájl minősített elektronikus aláírással való ellátása ennek megfelelt, a további beadványain az aláírást a PDF fájlra helyezte el, ami technikai egyszerűsítés volt, de nem jelenti az alperes álláspontjának elfogadását.

[8] Kiemelte továbbá, hogy a Dáptv. 101. § (1) bekezdése szerint, ha egy elektronikus dokumentum minősített e-aláírással vagy bélyegzővel vagy időbélyegzővel ellátott és azok ellenőrzése nem állapít meg eltérést, akkor vélelmezni kell, hogy a dokumentum tartalma az aláírás, bélyegző vagy időbélyegző elhelyezése óta nem változott. Ez a jogszabályi vélelem megerősíti a kriptográfiai integritás védelmét és teljes bizonyító erejét a magyar jogban. A Pp. 325. § (7) bekezdése értelmében, ha kétség merül fel az aláíró személye vagy az okirat hamisítatlansága kapcsán, a bíróság elsődlegesen a tanúsítványt kibocsátó bizalmi szolgáltatótól kér igazolást az aláírás érvényességéről.

[9] Utalt arra is, hogy a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 36. § (2) bekezdése szerint a konténer aláírásával is teljesíthető az okirati forma, így mind a konténerfájllra, mind a közvetlenül a PDF-re elhelyezett minősített elektronikus aláírás megfelel a Pp. 325. § (1) bekezdés f) pontjában előírt követelményeknek, ezért a keresetlevél szabályszerű.

[10] Tévesnek látta az alperesnek a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontjára tett hivatkozását is, rámutatva arra, hogy e rendelkezések

alapján nem lehet megszüntetni a pert, a szabályok ugyanis nem egy alaki kellék, hanem a bírói út hiányára vonatkoznak. Az alperes által állított alaki kellék hiánya esetén is csak a Pp. 176. § (2) bekezdés e) pontját lehetne alkalmazni és csak az eredménytelen hiánypótlási felhívást követően lehetne a pert megszüntetni. Dombi-Nyarádi Gabriella „Nagykommentárjára” hivatkozva azt is kiemelte, hogy a bíróságnak nincs módja hivatalból megszüntetni az eljárást, ha a Pp. 176. § alapján megvizsgálta a keresetlevelet és azt perfelvételre alkalmasnak találva közölte az alperessel (Pp. 240. §, 618. §). Azt elismerte, hogy a keresetlevél aláírásában elírásként nem a felperes elnevezése szerepelt.

[11] Az alperes érdemi védekezésével szemben az okiratban használt „üzleti befektetés”-re utalást úgy értékelte, hogy ez szükségszerűen magába foglalja a nyereségszerzést, amely alapvetően gazdasági jellegű cél, azaz az okiratban szereplő utalás miatt a kölcsönzés gazdasági tevékenységre tartozó volt. Érvelése szerint a „gazdasági tevékenység” fogalmát az ágazati jogszabályok rendezik, így a Cstv. 47. § (3) bekezdését úgy kell értékelni, hogy a „nem gazdasági tevékenységgel összefüggő kölcsönszerződés” fogalma a fogyasztói kölcsönökre vonatkozik. Bármely más, hozamszerzésre kötött szerződés gazdasági tevékenységet feltételez. E Cstv. rendelkezés szerint csak a kölcsönszerződés tartalma és célja számít, nem a hitelező általános tevékenysége vagy a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (Hpt.) szerinti engedély, ezért téves az alperesnek a Hpt. 7. § (2) bekezdésére való hivatkozása is.

[12] Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte. Ezzel kapcsolatos érvelése körében elsődlegesen azt emelte ki, hogy a keresetlevelet a Dáptv. 19. § (1) bekezdés b) pontja, a Pp. 608. § (1) bekezdése és a Dáptv. Vhr. 44. § (4) bekezdése szerint elektronikusan, a jogszabályban meghatározott módon, megfelelő hitelesítéssel kell benyújtania. Digitalizált formában a beadványt a Dáptv. Vhr. 31. § (1) bekezdés a) pontja és (3) bekezdése alapján úgy kell hitelesíteni, hogy az teljes bizonyító erejű magánokiratnak vagy közokiratnak minősüljön. A Pp. 604. § alapján is teljes bizonyító erejű magánokirati formában kell benyújtani a beadványokat, a Dáptv. Vhr. szerinti hitelesítés nem mellőzhető.

[13] Azt nem vitatta, hogy az adott konténerfájlban elhelyezett elektronikus aláírás megfelelő, ugyanakkor rámutatott arra, hogy a felperes nem támasztotta alá jogszabályi rendelkezéssel azt az érvelését, hogy a konténer aláírásával a benne lévő dokumentum is megfelel az irányadó okirati kellékeknek. Véleménye szerint a felperes érvelése ellentmond a Pp. 325. § (1) bekezdés f) pontjának is, amely előírja, hogy az elektronikus aláírást az elektronikus okiraton kell elhelyezni. Arra jutott, hogy a keresetlevél csak akkor aláírt okirat, ha az elektronikus aláírást magán az elektronikus okiraton helyezik el, nem pedig az azt tartalmazó konténerfájlban.

[14] Álláspontja szerint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 36. § (2) bekezdése a cégeljárásra enged kivételt a dokumentumok elektronikus aláírásának módját érintően, továbbá a Ctv. 36. § (2) bekezdése 2023. július 31. és 2024. január 1. közötti időszakra kizárta az .es3 konténerfájlba helyezett, csak konténerfájl aláírással ellátott kérelmek elfogadását.

[15] A Pp. 240. § (1) bekezdés a) és a 176. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazását arra vezette vissza, hogy a perben nincs a felperes által aláírt, az eljárási szabályoknak megfelelő

keresetlevél, így az irat a benyújtás, vagyis a perindítás joghatásának kiváltására nem alkalmas. Szerinte a keresetlevél és mellékletei nem tartalmaznak elektronikus aláírást, ezért azok nem tekinthetők a felperes nyilatkozatának vagy kérelmének. Hangsúlyozta azt is: még az sem ismert, hogy egyáltalán melyik fél kívánta megindítani a pert, mivel a dokumentum fejrészében és alján eltérő gazdasági társaságok szerepelnek felperesként (Felperes, egy a perben nem álló más társaság elnevezése).

[16] Véleménye szerint az elsőfokú bíróságnak a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján kellett volna visszautasítania a keresetlevelet, ennek elmaradása miatt a Pp. 240. § (1) bekezdése alapján hivatalból meg kell szüntetni a pert. Alaptalannak látta a felperes Pp. 176. § (2) bekezdésének e) pontjára tett hivatkozását, mivel az a hiányos keresetlevélre és nem a hiányzó aláírásra vonatkoztatható. Véleménye szerint az ezzel ellenkező jogértelmezés hibás lenne, mert ha a bíróságnak minden, aláírás nélküli beadvány esetén hiánypótlást kellene kiadnia, az a Pp. 1. § (2) bekezdésével szemben álló gyakorlatot eredményezne, a bíróság ugyanis csak a jogvitára irányuló kérelem esetén jár el, ami jelen esetben nincs meg.

[17] A keresetet érdemben is alaptalannak találta, szerinte a Cstv. 47. § (3) bekezdése alapján a felperest a felmondás közléséhez való jog nem illette meg, mert a kölcsönszerződés nem gazdasági tevékenységgel összefüggő szerződés. A gazdasági tevékenység fogalmát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfatv.) 6. § (1) bekezdése úgy határozza meg, hogy az üzletszerű, tartós vagy rendszeres tevékenység, amely ellenérték elérésére irányul és független formában történik. Érvelését a Hpt. szabályaira építve is levezette, eszerint: a 3. § (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi szolgáltatásokat kizárólag pénzügyi intézmény végezheti. A pénzügyi szolgáltatások körébe tartozik a hitel és pénzkölcsön nyújtása is a 3. § (1) bekezdés b) pontja alapján. A 7. § (2) bekezdése szerint pénzügyi szolgáltatást – így hitel- és pénzkölcsönnyújtást – csak pénzügyi intézmény végezhet. A 7. § (1) bekezdése szerint pénzügyi intézménynek csak hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás minősül. Mivel a felperes nem pénzügyi intézmény, a kölcsönszerződés nem minősülhet gazdasági tevékenységgel összefüggőnek. A perben a felperesnek kell bizonyítani, hogy a kölcsön gazdasági tevékenységgel függ össze, de a pénzkölcsön nyújtása nem szerepel a felperes cégjegyzék szerinti tevékenységei között.

[18] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta.

[19] A perben csatolt okiratok tartalma, a felperes által tett és az alperes által nem vitatott nyilatkozatok alapján megállapította, hogy a felek között a Ptk. 6:383. §-a szerinti kölcsönszerződés jött létre (hiszen az okirat tartalma alapján megállapítható volt, hogy a felperes pénzeszközt adott az alperesnek kamat ellenében a megállapított visszafizetési esedékességgel), valamint, hogy a felperes 2025. február 25. napján kelt nyilatkozata felmondás volt, a Cstv. 47. § (1) bekezdése alapján gyakorolt felmondással a felperes a Ptk. 6:213. § (1) bekezdése szerint megszüntetett szerződés alapján kérte az alperesnek nyújtott kölcsön visszafizetését a keresetben.

[20] A fentieket követően leszögezte: az alperes védekezése miatt a felperesnek kellett előadni és bizonyítani mindazokat a tényeket, amelyek alapján megállapítható, hogy a kölcsön nyújtása gazdasági tevékenységre tartozott.

[21] Ismertette, hogy a per megszüntetése iránti kérelem mellett az érdemi védekezésre is lefolytatta a perfelvételt a Pp. 191. § alapján, elsődlegesen pedig abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes a keresetlevelet szabályszerűen terjesztette-e elő és a pert meg kell-e, vagy meg lehet-e szüntetni.

[22] Az alperes ez irányú kérelmét alaptalannak találta, e körben előzetesen rögzítette, hogy a Pp. 604. §-a szerint az elektronikus kapcsolattartásra a Pp. általános szabályait a XLVI. fejezetben írt eltérésekkel kell alkalmazni, ez a fejezet azonban nem tartalmaz külön feltételeket, ezért a Pp. 114. § (3) bekezdése és a 325. § (1) bekezdése szerinti teljes bizonyító erejű magánokirati forma az irányadó erre az eljárásra is.

[23] Megállapította, hogy a felek között nem volt vita abban, hogy a felperes csak a keresetlevelet tartalmazó konténert látta el elektronikus aláírással, a konténer pedig a bíróság ügyviteli rendszerébe megérkezett. Rögzítette továbbá, hogy az irat az ügyviteli rendszerben is az aláírt és ott már meg nem változtatható konténerből nyitható csak meg, a megnyitott irat ugyancsak nem módosítható, a megnyitott konténer úgy látható, hogy az aláírás annak minden elemére vonatkozik. Az elektronikus kapcsolattartáshoz elfogadott alkalmazás menü „Aláírás” eleme tartalmazza mind az „aláírás készítése”, mind az „aláírás minden dokumentumra” lehetőséget. Az elérhető használati utasítás szerint pedig aláírható mind a konténer, mind az egyes fájlok, mind pedig több fájl egyszerre. A konténer, az aláírás és az okirat között tehát kapcsolat van.

[24] Álláspontja szerint a Ctv. 36. § (2) bekezdésében megengedett eljárás lehetősége megerősíti azt az értékelést, hogy a konténer aláírásával eleget lehet tenni az okirati kellékekre vonatkozó követelménynek. Érvelése szerint, ha ez a megoldás a kialakított rendszerben az adott informatikai tartalom mellett nem lenne alkalmas az elektronikus kapcsolattartásra előírtaknak való megfelelésre, úgy a jogszabály sem teremthetne erre lehetőséget, hiszen a Ctv. ilyen tartalmú rendelkezése nem lehetne merőben ellentétes a Pp. okirati követelményeire vonatkozó rendelkezésével, valamint a közösségi jog rendeletével.

[25] A fentiek alapján leszögezte, hogy a keresetlevelet nem kellett hatálytalannak tekinteni, mivel a konténer aláírásából következően az abban küldött és mindvégig abban maradó irat is rendelkezik az okirati kellékekkel, a nyilvánvaló elírást pedig a felperes értékelte.

[26] A fentiektől függetlenül, a Dáptv. és a Vhr. adott szakaszainak ismertetésével rámutatott arra is, hogy a Dáptv. elektronikus ügyintézés módját szabályozó alcíme alatt a Dáptv. 20. § a)-c) pontjai az előterjesztés elektronikus útjára tartalmazzanak szabályokat, az elektronikus út igénybevételének megsértését is csak ezek megszegése jelentheti. A Dáptv. Vhr. 20. alcíme szerinti dokumentumhitelesítés nem kapcsolódik az elektronikus úton történő előterjesztés módjához, az az okirati kellékekhez sorolható. Mindezekre figyelemmel kiemelte: a Pp. 618. §-ban foglalt hivatkozást ezért csak úgy lehet értékelni annak rendszertani értelmezésével, hogy a hitelesítés hiánya vagy hibája nem az elektronikus út megsértése, hanem az okirat alaki hibája. Erre pedig nem a Pp. 618. § szerinti elektronikus kapcsolattartás mellőzésének jogkövetkezményei alkalmazandók, hanem a Pp. 115. § szerinti hiánypótlás vagy az adott beadványra vonatkozó különös szabályként a Pp. 176. §-ban foglaltak.

[27] Az alperesnek a Pp. 240. § (1) bekezdésére vonatkozó hivatkozását érintően azt emelte ki, hogy e rendelkezést a jogszabály szövege szerint az ott felsorolt esetekben lehet alkalmazni, a törvény azonban nem tartalmaz utalást a Pp. 618. §-ában foglaltakra. A keresetlevél kézbesítésével a perindítás hatályai beálltak és ezt még tényleges okirati hiányosság esetében sem lehet a per megszüntetésével eltörölni, a fél csak az okirat hiányainak a pótlására kötelezhető, de a jelen esetben erre sem volt szükség és a felperes a perfelvételi tárgyaláson a keresetét fenntartotta.

[28] Rámutatott arra is, hogy a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja az okirati kellékek hiánya esetén nem alkalmazható, hiszen a keresetlevélre vonatkozó kellékek meglététől, vagy az elektronikus út igénybevételére vonatkozó szabályok megszegésétől függetlenül a bírói út a törvény erejénél fogva áll fenn, így a pert nem kellett, de nem is lehetett megszüntetni.

[29] A Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontjára tett hivatkozás tekintetében kifejtette: a Ptk. 1:6. § szerint a törvényben biztosított jogok érvényesítése – ha törvény eltérően nem rendelkezik – bírói útra tartozik. A Pp. 1. § (1) és (2) bekezdései szerint a bírói útra tartozó eljárásra kell a jogvita elbírálását alkalmazni. A felperes tehát a Ptk.-ban biztosított joga érvényesítésére a Ptk. 1:6. §-a alapján, a Pp. 169. § szerint a keresetlevéllel indítja meg az eljárást. A Ptk. alapján fennálló anyagi jogi jogviszonyból a Pp. 170. § (2) bekezdés a) és c) pontjai révén érvényesített jogot a bíróság a döntésére irányuló kérelemnek megfelelően, az alaki jogi jogviszonyban bírálja el és dönt a Pp. 340. § szerint. A Pp. 340. § b) pontja szerint meghozott ítélet a Pp. 341. § szerint kiterjed a Pp. 170. § (2) bekezdés a) és c) pontjai révén érvényesített jogra. A Pp. 360. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogerő hatás révén a felperes a Ptk. 1:6. § alapján, a Pp. 1. § (1) és (2) bekezdései szerinti eljárásban elbírált joga az anyagi jogviszonyban többé már vitássá nem tehetően az ítélet szerint alakul.

[30] A bíróságok eljárását a törvény rendezi a hatáskör és illetékességi szabályok szerint. A hatáskör és illetékesség vizsgálatára ugyancsak a Pp. szabályai írnak elő az illetékes bíróság számára kötelezettséget. A bírói út a Ptk. 1:6. § alapján, a Pp. 169. § szerint, az érvényesített jog és a jogalap alapján a jogi tények miatt a törvények ereje folytán áll fenn.

[31] A fentieket összegezve leszögezte: a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja az okirati kellékek hiánya miatt nem alkalmazható, hiszen a keresetlevélre vonatkozó kellékek meglététől, vagy az elektronikus út igénybevételére vonatkozó szabályok megszegésétől függetlenül a bírói út a törvény erejénél fogva áll fenn. A pert nem kellett, de nem is lehetett megszüntetni.

[32] Az alperes érdemi védekezése kapcsán a következő érvelést vezette le: a jogszabály gazdasági tevékenységre tett utalását a felperes működési formája miatt a Ptk. 3:88. § keretei között kellett értelmezni, eszerint pedig a gazdasági társaságok üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására, a tagok vagyoni hozzájárulásával létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező vállalkozások, amelyekben a tagok a nyereségből közösen részesednek és a veszteséget közösen viselik. A gazdasági tevékenység láthatóan nyitott kategória, amelyre bármely, nyereség megszerzésére vonatkozó tevékenység beletartozik.

[33] A Cstv. 47. § keretei között nem azt kellett vizsgálni, hogy a felperes pénzügyi intézmény-e és rendelkezik-e engedéllyel üzletszerű tevékenységre, hanem azt, hogy az adott ügylet célja a felperes tevékenységében nyereségszerzés volt-e.

[34] A Hpt. alperes által hivatkozott rendelkezéseit nem találta olyanként értelmezhetőnek, amelyek kizárnák a gazdasági társaságok gazdálkodó tevékenységében az eseti jelleggel megkötött kölcsönügyletet. Álláspontja szerint ennek megfelelően a hitelezőnek (felperesnek) nem is kell a tevékenységi körébe a kölcsön nyújtásának megfelelő tevékenységi kört felvennie. Az egyedi ügyletre a Hpt. 1. §-a alapján a Hpt. rendelkezései nem is hatályosak.

[35] A fentieket összegezve rámutatott arra, hogy a felek szerződéses akarata az okirat tartalma alapján megállapítható volt, hiszen abban az ügylet céljaként üzleti befektetés olvasható. Az alperes ezzel szemben nem hozott fel olyan, értékelhető védekezést, amellyel az akkor általa is elfogadott, tartalmában egyértelmű megállapodást utóbb vitássá tehetne volna. Leszögezte, hogy a felperest a Cstv. 47. § (1) bekezdése alapján a felmondás joga megillette.

[36] Mindezekre figyelemmel megállapította, hogy a felperes a Ptk. 6:213. § (1) bekezdése szerint, a jogszabály alapján fennálló felmondási joga folytán közölt felmondással megszüntette a szerződést, ezért az alperes a nem vitatott összeg visszafizetésére köteles a Ptk. 6:383. §-a, a Cstv. 47. § (1) bekezdése és a Ptk. 6:213. § (1) bekezdése alapján.

[37] Az alperest a nem vitatott mértékű ügyleti kamat megfizetésére a Ptk. 6:47. §-a alapján kötelezte, rögzítve, hogy az alperes a felmondás hatályosulását követően a Ptk. 6:153. §-a szerint késedelembe esett, ezért a Ptk. 6:48. §-a szerint a kikötött mértékű késedelmi kamat megfizetésére is köteles.

[38] A pervesztes alperest a Pp. 82. § (1) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet alapján megállapított, ügyvédi munkadíjként jelentkező perköltség felperesnek való megfizetésére.

[39] Az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes támadta fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen annak a Pp. 379. § szerinti hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését [Pp. 240. § (1) bekezdés a) pont], másodlagosan pedig az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. A felperest mindkét fellebbezési kérelem esetében perköltségben kérte marasztalni.

[40] Fellebbezésében lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban előadottakat, így állította, hogy a felperes valójában nem terjesztett elő keresetlevelet, az ekként kezelt irat nem csak keresetlevélnek nem, hanem a Pp. 94. alcíme szerint okiratnak sem tekinthető.

[41] Az elsőfokú eljárásban hivatkozott jogszabályi rendelkezések újbóli ismertetését követően kiemelte, hogy a felperesnek a Pp. 325. § (1) bekezdés f) pontja alapján úgy kellett

volna benyújtania a keresetlevelet és annak mellékleteit, hogy valamennyi elektronikus okiraton minősített elektronikus aláírását helyezi el a keresetlevél papíralapú mellékleteinek hitelesítése, valamint az elektronikus dokumentumként létrehozott keresetlevél elektronikus aláírása céljából, a keresetlevél azonban semmilyen aláírást (sem papíralapú okirat elektronikus okirati formába történő átalakítása, sem elektronikus aláírása okán) nem tartalmaz, a mellékletek pedig nem a Dáptv. Vhr. rendelkezéseinek megfelelő módon lettek hitelesítve. Álláspontja szerint a Pp. 325. § (1) bekezdés f) pontja alapján nem elégséges az elektronikus okiratként benyújtani kívánt dokumentumokat tartalmazó konténerfájlt (e-aktát) elektronikusan aláírni, ezért a felperes által benyújtott „keresetlevél” hatálytalan. Az aláírás hiánya, azaz valójában a keresetlevélben foglalt nyilatkozatok megtételének hiánya nem orvosolható hiánypótlás keretében, a felperes tehát valójában nem tett arra vonatkozó hatályos nyilatkozatot, hogy a jelen pert meg kívánja indítani, tekintettel arra, hogy nincs ilyen tartalmat rögzítő, általa aláírt dokumentum. Ezért az elsőfokú bíróság nem indíthatott volna peres eljárást, mivel a Pp. 1. §-a alapján a felperesnek a bírósági eljárás lefolytatására vonatkozó kérelme nem létezik. Megjegyezte, még az sem világos, hogy a keresetet tartalmazó nyilatkozatot pontosan milyen fél kívánta megtenni, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság által keresetlevélként értékelt dokumentum fejrésében a Felperes szerepel felperesként, a dokumentum alján az egy a perben nem álló más társaság elnevezése lett felperesként feltüntetve.

[42] Szerinte a Pp. 176. § (1) bekezdésének b) pontja azért alkalmazandó az adott ügyben, mert még jelenleg sem áll rendelkezésre a felperes által előterjesztett keresetlevél, a per megindítására vonatkozó jognyilatkozat egy aláírást nélkülöző dokumentum, amely bizonyosan nem minősülhet jognyilatkozatnak, nem minősülhet okiratnak és nem válthat ki joghatást. A per megindítására vonatkozó nyilatkozat hiányában a felperes által benyújtott, aláírt keresetlevelet nélkülöző dokumentumsomag vonatkozásában az elsőfokú bíróságnak a Pp. 176. § (1) bekezdése alapján meg kellett volna állapítania a hatáskörének a hiányát.

[43] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletében egyetlen jogszabályi rendelkezést sem jelölt meg, amely alapján a keresetlevélként értékelt beadvány aláírtként kezelendő lehetne, csupán jogszabályi hivatkozás nélküli sommás megállapításokat tett és tévesen értékelte aláírtként a felperesi beadványt. Az elsőfokú bíróság az ítélet 6. oldalán kizárólag általános megállapításokat tett és az aláíró alkalmazás használati utasítására hivatkozott.

[44] Álláspontja szerint a konténeren elhelyezett aláírás kizárólag azt tanúsítja, hogy a konténerfájlból elhelyezett fájlok közül nem került egyetlen sem törlésre és azok köre nem is lett további fájlokkal kiegészítve. Véleménye szerint a felperes jogi képviselője által elhelyezett elektronikus aláírás úgy látható, hogy az kizárólag a konténerfájltra vonatkozik.

[45] Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatára vonatkozó fellebbezési kérelme indokaként az ellenkérelem érdemi részében szereplő védekezésében kifejtett érvelését ismételte meg, utalva az Áfatv. és a Hpt. elsőfokú eljárásban hivatkozott rendelkezéseire.

[46] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Ezen a címen ügyvédi munkadíjat

számított fel, amelyet a vonatkozó IM rendelet szerint kért megállapítani. Kijelentette, hogy az elsőfokú eljárásban előadott részletes jogi érveit az alperes eljárási kifogásait illetően változtatlanul fenntartja, továbbá ismét nyomatékosan rögzítette, hogy az alperes nem adta magyarázatát annak, hogy az általa – tévesen – állított alakiség megsértésével előállított keresetlevél előterjesztése esetén miért alkalmazható a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja. Amennyiben az alperes azt állítja, hogy a felperes keresetlevele nem tartalmazta a jogszabályban meghatározott alaki kellékeket (márpedig ezt állította), az nem a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja szerinti visszautasítási ok lenne, hanem legfeljebb a Pp. 176. § (2) bekezdés e) pontja szerinti hiánypótlási ok, ebben az esetben pedig az eljárás nem szüntethető meg a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az alaki kifogást érdemben sem találta helytállónak. E körben megismételte az elsőfokú eljárásban előadott jogi érvelésének lényegét, továbbá rámutatott arra, hogy a konténeren elhelyezett elektronikus aláírás kriptográfiai lenyomata (hash) kiterjed a konténer teljes tartalmára, így a benne lévő keresetlevél PDF fájljára is. Ez technikailag garantálja a dokumentum integritását (változatlanlanságát) és hitelességét, ezért a Pp. 325. § (1) bekezdés f) pontja szerinti „okiraton elhelyezett” kitételnek a konténer aláírása logikailag és funkcionálisan is megfelel. Hangsúlyozta továbbá, hogy a cégeljárási, illetve a közjegyzői gyakorlat évek óta elfogadja és alkalmazza ezt a formátumot hiteles okiratként. Véleménye szerint a jogrendszer egységességének elve sérülne, ha a polgári perben ugyanazt a technikai megoldást érvénytelennek lehetne tekinteni, amit a cégbíróság vagy a közjegyzők hitelesnek fogadnak el. Rámutatott arra, hogy a Dáptv. 101. § (1) bekezdése vélelmet állít fel a minősített aláírással ellátott dokumentum (konténer) tartalmának változatlanlansága mellett, amit az alperes nem döntött meg.

[47] Az ügy érdemét érintően azt hangsúlyozta, hogy a Cstv. alkalmazásában a gazdasági tevékenység fogalmát nem a Hpt. engedélyezési szabályai, hanem a Ptk. és a felek ügyleti akarata határozza meg. A felek a perbeli kölcsönszerződés 1.1. pontjában kifejezetten rögzítették, hogy a kölcsön célja „üzleti befektetés”. Az alperes Hpt.-re való hivatkozását tévesnek találta, rámutatott arra, hogy a gazdasági társaságok közötti eseti kölcsönnyújtás nem igényel pénzügyi hatósági engedélyt, mert nem minősül üzletszerű pénzügyi szolgáltatásnak, de még ha engedélyköteles is lenne, az a közigazgatási jogi megfeleléség kérdése lehetne és nem változtatná meg a szerződés polgári jogi jellegét: a szerződés akkor is gazdasági (üzleti) célú marad. Mivel a szerződés gazdasági tevékenységgel függött össze, a felszámolót megillette a Cstv. 47. § (1) bekezdése szerinti azonnali hatályú felmondás joga. A felszámolási eljárás célja a vagyon mobilizálása; a hosszú lejáratú szerződések fenntartása ezt akadályozná.

[48] A fellebbezés nem alapos.

[49] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és abból, valamint a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekből kiindulva helyesen marasztalta a keresetnek megfelelően az alperest. Az ítéltábla a döntés jogi indokaival lényegében egyetért, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján azok megismétlésétől eltekint.

[50] Elöljáróban leszögezi: a Pp. 369. §-a szerint a felülbírálat jogköreit – főszabály szerint – a másodfokú bíróság erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. A Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátainak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak is.

[51] Mindezekre figyelemmel az ítéltáblának kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia az alperes által támadott elsőfokú ítélet felülbírálata során, hogy a fellebbezésben hivatkozott eljárási szabály alapján, az ott előadottakra figyelemmel helye van-e a per megszüntetésének, illetve, az ügy érdemét tekintve, az elsőfokú bíróság a hivatkozott jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésével minősítette-e a felek közötti ügyletet gazdasági jellegűnek.

[52] A fellebbező alperes elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte, amelyet a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontjára való visszautalással látott indokoltnak a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[53] A Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja arra az esetre írja elő a keresetlevél visszautasítását, ha az igény elbírálása más hatóság hatáskörébe tartozik vagy polgári nemperes bírósági eljárásban érvényesíthető.

[54] A hatáskör fogalma a bíróságok közötti munkamegosztás, ügyelosztás szabályait takarja, a bíróságok hatáskörét a Pp. 20. §-a szabályozza. A jelen esetben vagyoni jogi perről van szó, melyben a pertárgy értéke 45.000.000 forint, azaz meghaladja a 30.000.000 forintot, így a per a törvényszék hatáskörébe tartozott a Pp. 20. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a (2) bekezdés a) pontjára is.

[55] A fellebbezés tartalmát tekintve az alperes valójában nem arra hivatkozott, hogy a Pp. fenti hatásköri szabályai sérültek volna, hanem azzal érvelt, hogy a keresetlevelet a bíróságnak vissza kellett volna utasítania, mert az joghatás kiváltására alkalmatlan volt azáltal, hogy azt a felperes nem a Dáptv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon nyújtotta be.

[56] Az alperes ezzel kapcsolatban maga is irányadó rendelkezésként idézte a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontját, amely azt írja elő, hogy amennyiben az elektronikusan kapcsolatot tartó a beadványát elektronikus úton, de nem a Dáptv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon terjeszti elő, akkor – ha e törvény másként nem rendelkezik – a bíróság többek között a keresetlevelet visszautasítja, az egyéb beadványban foglalt nyilatkozat pedig hatálytalan.

[57] A Pp. arra nem állít fel szabályt, hogy amennyiben a bíróság részéről – bár indokolt lett volna – elmarad a keresetlevél visszautasítása, akkor a per megszüntetésének volna helye.

[58] Ahogyan annak sem permegszüntetés a következménye, ha a bíróság – bár helye lett volna – nem szólította fel a felet a keresetlevél hiányainak pótlására. Ez esetben a hiány rendezése a perfelvétel során lehetséges. Az elsőfokú bíróság az ítéletében utalt is arra, hogy a felperes a keresetét a perfelvételi tárgyaláson fenntartotta.

[59] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor az alperes permegszüntetés iránti kérelme körében elvégezte a felperes által benyújtott elektronikus iratok ellenőrzését és azokat megfelelőnek találta. Megállapításával az ítéltábla is egyetért, osztja azt az álláspontot, hogy a felperes a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően nyújtotta be a keresetlevelet és annak mellékleteit.

[60] E kérdésben aláhúzendó, hogy a felperes által is idézett Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja konkrétan nevesíti azokat a – jellemzően eljárást megindító – beadványokat, köztük a keresetlevelet, amelynek nem megfelelő benyújtása a visszautasítás jogkövetkezményével jár, kifejezetten csak az egyéb beadványok hatálytalanságát mondja ki. Az alperes hivatkozásával ellentétben tehát a felperes keresetlevele akkor sem lett volna hatálytalan, ha azt valóban nem a Dáptv.-ben, illetve a végrehajtási rendeletében előírt módon adja be.

[61] Végezetül az ítéltábla rámutat: a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 75/F. § (1) bekezdése szerint az OBH a központi honlapon tájékoztatást ad az elektronikus kapcsolattartással összefüggésben érvényesülő szabályokról, követelményekről, lényeges információkról, így különösen: [b)] az eljárás során alkalmazandó űrlapokról, azok közzétételének időpontjáról és kitöltésének módjáról, [d)] az OBH elnöke által az elektronikus kapcsolattartás keretében elfogadott fájlformátumokról, valamint a befogadható fájl méretről. Az OBH „Polgári, gazdasági, munkaügyi és közigazgatási ügyek informatikai segédlet az elektronikus beadványok benyújtásához” elnevezésű tájékoztató felületén az olvasható, hogy az űrlaphoz .dosszie, .dossier, .es3, .etv, .eak, .et3, .nsack, .pdf, .asic, illetve .asice formátumban csatolható melléklet. Mindezekből az szűrhető le, hogy a kereset benyújtására szolgáló űrlap melléklete egyébként a keresetlevél is, amely informatikai szempontból az egyéb mellékletekkel együtt (dosszie, konténer, stb.) egy dokumentumnak minősül, amennyiben annak integritása biztosított, s ebben az esetben az egységes dokumentum egyes elemeit nem kell a félnek külön-külön aláírással ellátnia.

[62] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult.

[63] Az alperes a keresettel szemben érdemben azzal védekezett és erre építette a másodlagos fellebbezési kérelmét is, hogy a felperes jogellenesen mondta fel a perbeli kölcsönszerződést a Cstv. 47. § (1) bekezdése alapján, a (3) bekezdés értelmében nem illette meg a felmondás joga, mert az adott kölcsönszerződés nem az adós gazdasági tevékenységével összefüggő volt.

[64] Ezen álláspontja alátámasztására azzal érvelt, hogy a felperes a Hpt. alapján nem végezhetett pénzügyi szolgáltatást, ezért a kölcsönszerződés nem minősülhet a gazdasági tevékenységével összefüggőnek.

[65] Azon túlmenően, hogy a felek a perbeli kölcsönszerződésben kifejezetten rögzítették, hogy annak célja „üzleti befektetés”, amint erre az elsőfokú bíróság is utalt a határozata indokolásában, egy gazdasági társaság működésének lényegadó sajátossága, hogy üzletszerű gazdasági tevékenységet folytat, ezáltal az az alapvető, hogy a szerződése is ezt az érdeket szolgálják. Ez másfelől azt is jelenti, hogy egy gazdasági társaság életében kivételnek számító eset, ha egy szerződése nem az üzleti tevékenységével függ össze. A Cstv. 47. §-a is ennek megfelelően kezeli a felmondási jogot, amikor kivételként szabályozza, veszi ki az általánosnak vett gazdasági tevékenységhez fűződő szerződések köréből az egyéb jogviszonyokat. A jelen esetben a szerződés tárgyából, kikötéseiből – azokra akár egyenként, akár összességében tekintve – sem következett más, mint az üzleti jelleg, sőt abban ki is nyilvánították a nyereségszerzési célzatot, valamint ügyleti kamatot kötöttek ki a kölcsön összege után.

[66] Az adott kölcsönnyújtás – ellenérték elérését célzó jellegére tekintettel – az alperes által idézett Áfatv. 6. § (1) bekezdésében meghatározott gazdasági tevékenység fogalomnak is teljes egészében megfelel, az ügyleti kamat kikötésére figyelemmel, az ügyleti kamat ugyanis a kölcsön nyújtásának ellenértéke.

[67] A szerződés gazdasági tevékenységgel összefüggő jellegén nem változtat, hogy a felperesnek volt-e engedélye pénzügyi szolgáltatás nyújtására. A Hpt.-vel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra is, hogy annak rendelkezései eseti szerződésekre nem vonatkoznak.

[68] Az ítéltábla ehhez csupán annyit tesz hozzá, hogy az ügylet bevételszerzésre irányuló célzatát egyébként az sem rontaná le, ha az adós befektetési szándékkal, erre vonatkozó engedély nélkül, eseti jelleggel sem köthetett volna kölcsönszerződést.

[69] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) és a 386. § (4) bekezdései alapján, helyes indokainak megfelelően helybenhagyta.

[70] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére, amelyet az ítéltábla a felszámításnak megfelelően, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontja, (4) bekezdése és az 5. § (1) bekezdése alapján állapított meg.

Budapest, 2026. március 25.

Dr. Rápolti Barbara s. k.

a tanács elnöke

Dr. Mizerák Judit s. k.

előadó bíró

Dr. Pesti Zsuzsanna s. k.

bíró